

THE WAY ШЛЯХ

Офіційний друкований орган Філадельфійської Архиепархії Української Католицької Церкви

VOL. 74 - No. 13

11 серпня 2013 р.

Українська Версія

Сестри Чину Святого Василя Великого Обрали Нову Генеральну Управу в Римі

Як ми вже повідомляли, від 8 до 24 липня 2013 року в Римі триває X Генеральна капітула сестер Чину святого Василя Великого. У п'ятницю, 19 липня, коли за новим календарним стилем споминали святу Макрину, сестру святого Василя Великого, яка вважається засновницею жіночої гілки василіанської монашої традиції та є покровителькою сестер Чину святого Василя Великого, святкову Божественну Літургію для учасниць капітули очолив владика Діонісій (Ляхович), Апостольський візитатор для українських греко-католиків в Італії та Іспанії. Того дня сестри василіанки також спогадували 60-річчя централізації Чину, тобто об'єднання монастирів під проводом головної управи в Римі.

Фото (зліва направо): сестра Дія, сестра Лідія Анна, сестра Маріела, сестра Даніела і сестра Назарія.
(<http://www.basiliansisters.org/x-generalchapter.html>)

Після святкового обіду сестри-делегатки почали голосування за обрання головної настоятельки. Асистентом під час голосувань був о. Костянтин Адам, ректор Папського інституту «Angelicum», експерт з канонічного права. Архимандринею на наступні шість років була обрана м. Дія Стасюк із провінції Пресвятої Трійці в Україні. Зазначимо, що мати Дія вже виконувала це служіння в 1989-2001 роках.

Наступного дня відбулися вибори головних дорадниць, які допомагатимуть головній настоятельці в управлінні Чиним. Першою дорадницею та заступницею обрано с. Лідію Анну Савку зі США, а дорадницями с. Маріелу Роцин з Аргентини, с. Даніелу Стефкову зі Словаччини та с. Назарію Михайлюк з України.

(Продовження на ст. 2)

В цьому випуску:

Похорон владика Лотоцького - ст. 4
Оголошення митрополита Стефана - ст. 5
Лицарів Колумба - ст. 6

Ювілей Сестер Василіанок - ст. 9
День Семінарії - ст. 14
Історія дияконату - ст. 16

Сестри Чину Святого Василя Великого Обрали Нову Генеральну Управу в Римі

(продовження з попередньої сторінки)

Сестри є міжнародного Чину, котрий об'єднує жіночі монаші спільноти різних Східних Католицьких Церков традиції, в основі

василіанки є членкинями Чину, котрий об'єднує жіночі монаші спільноти різних Східних Католицьких Церков традиції, в основі

чернечої традиції яких є правило св. Василя Великого. Маючи центральну управу в Римі, Чин складається з восьми провінцій (Аргентина, Польща, Хорватія, Румунія,

Словаччина, Україна та дві у США), двох віце-провінцій (Хорватія та Словаччина), трьох делегатур (Австралія, Бразилія, Угорщина) та контемплятивного монастиря Пресвятого

Серця в Міддлстаун, США.

<http://www.ugcc.org.ua>

Генеральна Управа з новою Адміністрацією.
(<http://www.basiliansisters.org/x-generalchapter.html>)

Успення Пресвятої Богородиці 15 серпня

В той час увійшов Ісус в одне село, і одна жінка, на ім'я Марта, прийняла Його в свій дім. А в неї була сестра, що звалась Марія, що, сівши у ніг Ісусових, слухала слова Його. А Марта клопоталась великою послугою і, станувши, сказала: Господи, чи не зважаєш, що сестра моя одну мене зоставила служити? Скажи, отже, їй, щоб мені помогла. І відповівши, Ісус сказав їй: Марто, Марто, ти журишся і клопочешся про многе. А одне є на потребу. Марія ж вибрала добру часть, що не відніметься від неї. І сталося, як Він це говорив, одна жінка, піднявши голос з народу, сказала Йому: Блаженна утроба, що носила Тебе, і груди що кормили Тебе. Він же сказав: Отож блаженні ті, що слухають Боже слово і зберігають Його. (Лк. 10: 38-42; 11: 27-28)

(Продовження на ст. 3)

Успення Пресвятої Богородиці

(продовження з попередньої сторінки)

Із традиції Церкви відомо, що після Вознесіння Господа Богородиця залишилася під опікою апостола Івана Богослова, жила в будинку його батьків поблизу Оливної гори. Під час гоніння християн разом із апостолом Іваном в 43 році переселилася в Ефес. Є свідчення, що Богородиця перебувала також на Кіпрі, де Лазар Чотириденний був єпископом, і на Святій Горі Афон.

Із традиції Церкви відомо, що після Вознесіння Господа Богородиця залишилася під опікою апостола Івана Богослова, жила в будинку його батьків поблизу Оливної гори. Під час гоніння християн разом із апостолом Іваном в 43 році переселилася в Ефес. Є свідчення, що Богородиця перебувала також на Кіпрі, де Лазар Чотириденний був єпископом, і на Святій Горі Афон.

Найдавніше передання про смерть Пресвятої Богородиці, походить з кінця II - початку III ст., за іншими даними — з VI ст. із цього твору довідуємося, що за три дні перед смертю

з'явився Пречистій Діві Марії архангел Гавриїл і звістив час переходу до вічності. В день її смерті чудесним способом зібралися в Єрусалимі апостоли, хоч були розсіяні по різних краях світу. Часто на іконах Успення можемо побачити апостолів, які переносяться на хмарах, щоби попрощатися з Пречистою Матір'ю. Вона висловила бажання бути похованою в Гетсиманії коло своїх батьків і Обручника Йосифа. Передання твердить, що Христос у супроводі ангелів і святих прийшов по душу своєї Матері. Апостоли при співі побожних гімнів на своїх раменах занесли її тіло до гробу. Третього дня прийшов здалека апостол Тома, який не був на похороні, й дуже бажав востаннє поглянути на Богородицю. Коли ж гріб відкрили, то її тіла там уже не було, а тільки похоронні ризи. Тоді всі зрозуміли, що вона з тілом та душею взята на небо.

Є свідчення, що з початку VI ст. у храмі Успення в Гетсиманії був гріб Пресвятої Богородиці, тому церкву на Сіоні стали вважати місцем її Успення. Однак

на сьогодні достовірно невідоме місце її смерті. Одні доводять, що вона померла в Єрусалимі, інші ж твердять — в Ефесі.

Найбільш цікавий речовий доказ про Успення подає святий Йоан Дамаскин. У своїй другій проповіді на Успення згадує, що патріарх єрусалимський Ювеналій (420-458) прислав до Влахернського храму поблизу Царгорода похоронну ризу Богородиці, засвідчуючи, що її тіла немає у гробі.

Сьогодні в Єрусалимі з особливою врочистістю в і д з н а ч а є т ь с я празник Успення Пресвятої Богородиці. Напередодні свята, 25 серпня вночі, настоятель Гетсиманського храму править Божественну Літургію, а над ранком в повному облеченні після молебня урочисто переносить плащаницю до храму, де знаходиться гробниця Матері Божої.

Чин поховання Богородиці починається за звичаєм вранці 27 серпня. Безліч народу на чолі з архиєреями йде походом від єрусалимської патріархії

(біля храму Воскресіння) по вузьких вулицях Святого Міста до Гетсиманії. Попереду несуть ікону Успення. Дорогою богомольці цілують лик Пречистої, та підносять до ікони дітей. Похід триває близько двох годин. Для входу до Гетсиманського храму треба спуститися вниз 48 сходинками. На 23-й сходинці справа знаходиться каплиця на честь святих Богоотців Йоакима і Анни з їх гробницею, а навпроти - гробниця праведного Йосипа Обручника. Храм прикрашений безліччю лампад. До гробниці Матері Божої ведуть два маленькі входи. За усипальнею знаходиться вівтар храму, в якому щодня правиться Божественна Літургія грецькою мовою. На Успення в храмі споруджується престіл, де в запашних квітах розміщують плащаницю Пресвятої Богородиці.

<http://studyty.org.ua>

У Чикаго на 97 році життя помер владика УГКЦ Інокентій Лотоцький

На 97 році життя, 4 липня, об 11.09 (за Чиказьким часом, внаслідок раптового погіршення стану здоров'я, відійшов у вічність владика-емерит епархії Святого Миколая (Чикаго, США) Інокентій Лотоцький.

Як повідомляє Департамент інформації УГКЦ, у п'ятницю, 12 липня, о 14.00 відбулася панахида та виставлення тіла у Катедрі Святого Миколая у Чикаго. У суботу, 13 липня, о 10.00 – похоронні відправи у катедрі Святого Миколая. Поховання на цвинтарі Святого Миколая у Чикаго.

Біографічна довідка: Владика Інокентій (Лотоцький), народився 3 листопада 1915 року в Старих Петликівцях, нині Бучацького району Тернопільської області. Після закінчення народної школи в рідному селі перейшов до гімназії отців Василіян у Бучачі, яку закінчив 1932 року. Того ж року вступив на новіціат отців Василіян у Крехові, де прийняв чернече ім'я Інокентій, а по його закінченні, 1934 року, склав там перші обіти й виїхав на гуманітарні студії до Лаврова біля

(фото) <http://esnuc.org/news-events/news/2013/july/17/bishop-innocent>

Старого Самбора. У 1936-1937 роках студював у Добромилі риторику, а в 1937-1939 роках – у Кристинополі (нині Червоноград) філософію. Урочисті довічні обіти склав 8 серпня 1937 року у Добромилі.

24 листопада 1940 року в Оломоуці, в Чехословаччині, отримав ієрейські свячення (святитель Владика Павло Гойдич). Із січня 1941 року відбуває вищі студії у Відні, які закінчує докторатом з теології.

До листопада 1946 року о. Лотоцький вів душпастирську працю серед українців у Бельгії, а у останніх днях того року виїхав до США і працював

як магістр новіціату та ігумен до 1951 року в Давсон, Філадельфія. У 1951-1953 роках був протоігуменом американської провінції Василіянського Чину з осідком у Нью-Йорку, а після того, до 1958 року був там же парохом української церкви Святого Юрія. Коли в 1958 році відкрили новіціат у Гленкові, перейшов туди на магістра. У січні 1960 року став ігуменом василіянського монастиря у Чикаго, а з листопада 1961 року – також парохом церкви Святого Миколая. З 1 серпня 1962 року його переведено на посаду ігумена і пароха церкви Непорочного Зачаття Пресвятої Богородиці в Гемтремку.

22 грудня 1980 року Папа Римський Іван Павло II номінував о. Лотоцького епархіальним єпископом Чиказької епархії святого Миколая УГКЦ. Єпископська хіротонія відбулася 1 березня 1981 року в Римі. Головний святитель – Патріарх Йосиф (Сліпий).

2 липня 1993 року Папа Іван Павло II прийняв зречення владика Інокентія з уряду єпарха Чиказького у зв'язку з віком і на його місце номінував владика Михаїла (Вівчара).

У 1997 році він став капеланом Клубу Сеньйорів при катедрі Святого Миколая у Чикаго.

<http://risu.org.ua>

ПОВІДОМЛЕННЯ ДЛЯ ВСЬОГО ДУХОВЕНСТВА ТА ВІРНИХ

Митрополит-Архиєпископ Стефан Сорока буде відсутній в Архиєпархії у зв'язку з від'їздом на Синод українських єпископів і на прощу в Україну від 9-го по 26-те серпня 2013 р. Протосинкел Архиєпархії Всечесніший Монсеньор Петро Васло братиме участь у прощі в Україну та в освяченні українського греко-католицького Собору Воскресіння Христового. Він буде відсутній з 13-го по 26-те серпня 2013 р.

Митрополит-Архиєпископ Стефан Сорока призначив Всечеснішого отця Андрія Рабія, Віце-канцлера і пароха української католицької церкви Різдва Пресвятої Богородиці в Редінгу, Пенс., Протосинкелом на період з 13-го по 26-те серпня 2013 р. Впродовж цього часу він постійно буде присутній в Канцелярії та здійснюватиме нагляд за роботою.

**Патріархальний Собор
Святого Воскресіння в Україні**

Розклад Митрополита Стефана на серпень 2013 р.

3 серпня - Відправа подячної Божественної літургії у сестер Службниць Непорочної Діви Марії в Словтсбургу, з нагоди 70-ліття сестри Тарасії Гладьо, ССНДМ, 60-ліття сестри Бернітті, ССНДМ, сестри Консоляти, ССНДМ, та сестри Стефанії, ССНДМ.

4-7 серпня - Участь у Верховній Конвенції Лицарів Колумба в Колумбус, Даллас, Тех., під час якої буде офіційно оголошуватися про заснування Лицарів Колумба в Україні та Литві.

9-18 серпня - Участь в СИНОДІ Українських Католицьких Єпископів, Київ, Україна, який завершиться освяченням нового Патріаршого Собору Воскресіння Христового.

19- 26 серпня - Участь в Архиєпархіяльній прощі вірних до України (Львів, Яремче, Кам'янець-Подільський, Чернівці й Зарваниця).

31 серпня - Спів-відправа таїнства подружжя доньки працівників Канцелярії, парафіян української католицької церкви Архистратига Михаїла в Дженкінтаун, Пенс.

Папа Франциск заохочує «Лицарів Колумба» й надалі давати свідчення євангельських цінностей

2013-08-07

Через кардинала Тарчізіо Бертоне, Державного Секретаря, Папа Франциск висловив своє визнання для харитативної діяльності «Лицарів Колумба». У посланні, надісланому учасникам 131-го з'їзду цієї організації, який від 6 до 8 серпня 2013 р. відбувається в місті Сан-Антоніо в США під гаслом: «Будьте охоронцям Божих дарів», що є словами з проповіді Святішого Отця, виголошеної під час інавгураційної Святої Меси з нагоди початку понтифікату, відзначено здійснювання членами організації ідеалів віри та братерства, їхнє ангажування в місію Церкви через діла милосердя та євангельське свідчення.

Усвідомлюючи особливу відповідальність мирян, Папа Франциск також «заохочує кожного лицаря, кожну місцеву організацію, свідчити справжню природу подружжя та сім'ї, святість та непорушну гідність людського життя, красу та істину про людську статевість». Адже, як читаємо в посланні, у період швидких суспільних і культурних змін необхідне належне цінування і захист великої спадщини моральних правд, звіщених в Євангелії та підтверджених розумом, які є основою справедливого та належно організованого суспільства.

У документі також відзначено виразне свідчення, яке «Лицарі Колумба» дають щодо обов'язку вірних брати відповідальну участь в суспільному житті на основі своїх якнайглибших переконань. <http://uk.radiovaticana.va>

У Техасі триває 131-й з'їзд «Лицарів Колумба»

2013-08-07

У вівторок, 6 серпня 2013 р., в місті Сан-Антоніо, Техас, США, розпочався 131-й щорічний з'їзд міжнародної католицької мирянської фундації «Лицарі Колумба». Понад 2000 делегатів з Північної та Центральної Америки, Карибського Регіону, Африки, Азії та Європи, між якими 11 кардиналів та коло сотні єпископів, зібралися для того, щоб проаналізувати досягненні цілі та окреслити нові стратегії.

Діяльність фундації за минулий рік можна підсумувати такими числами: понад 167 мільйонів доларів та понад 70 мільйонів годин волонтерської праці, проведеної в різних кінцях світу. Лицарі Колумба зробили вагомий внесок у багато благодійних ініціатив. На міжнародному рівні найпомітнішим є внесок у відбудову Гаїті – острівної країни, яка постраждала від руйнівного землетрусу у січні 2010 року. Зокрема, стараннями фундації в столиці країни місті Порт-о-Пренс споруджено дитячий протезно-ортопедичний центр.

Пригадаємо, що добродійна організація «Лицарі Колумба», до якої належать чоловіки-католики, існує вже від 1882 і нараховує понад 1 мільйон 800 тисяч членів в усьому світі, розвиваючи дуже активне соціальне служіння та харитативну діяльність. Найбільше членів організація нараховує у США, Канаді, Мексиці та на Філіппінах.

До фундації належать також і українські відділи, які діють при численних греко-католицьких парафіях США і Канади. До речі, 2011 року, перебуваючи у США, Глава УГКЦ блаженіший Святослав Шевчук зустрівся з головою «Лицарів Колумба» Карлом Андерсоном, запросивши започаткувати свою діяльність також і в Україні. <http://uk.radiovaticana.va>

Лицарів Колумба поширюються на Україну і Литву

Knights of Columbus expands to Ukraine and Lithuania; His Beatitude Sviatoslav via Video Addresses Knights of Columbus Convention

San Antonio—During the 131st Annual Supreme Convention of the Knights of Columbus, held here August 6-8, Supreme Knight Carl A. Anderson announced that the Order has established two councils in Ukraine and a round table in Lithuania. This is the Knights' first international expansion since the Order established councils in Poland in 2006.

"Our presence in Lithuania and Ukraine, along with our growing numbers in Poland, gives us even deeper roots in Europe," said Supreme Knight Anderson.

The origins of the Order's expansion to Ukraine go back to 2005, when Cardinal Lubomyr Husar, now the major archbishop emeritus of the Ukrainian Greek Catholic Church, attended the 123rd Supreme Convention in Chicago. Cardinal Husar was invited to give the homily during a concelebrated Mass at the convention. A video excerpt was screened during the Wednesday business session at this year's convention.

"I wish to thank you

very much for the good example you are giving," Cardinal Husar said. "I am happy to hear that our closest neighbor, Poland, is already one step ahead of us and has invited the Knights of Columbus to be instituted in their land. I hope that this will happen also for us."

Nearly 100 men in Ukraine joined the Knights at a series of exemplification ceremonies in 2012 and 2013. Among those who took their First and Second Degrees were Major Archbishop Sviatoslav Shevchuk, who succeeded Cardinal Husar in 2011, and Archbishop Mieczyslaw Mokrzycki of Lviv, who was a longtime under-secretary to Pope John Paul II and Pope Emeritus Benedict XVI.

Metropolitan Archbishop Stefan Soroka, of the Ukrainian Catholic Archeparchy of Philadelphia, was introduced at the States' Dinner Tuesday evening, as the representative of His Beatitude, Sviatoslav Shevchuk.

During the business session Wednesday, after

Митрополит Стефан з братами єпископами слухає, як кардинал Джордж проповідує під час 131-ї Конвенції Лицарів Колумба в Сан-Антоніо, штат Техас. (Переглянути більше фотографій на Конвенції на <http://www.kofc.org>)

the video excerpt from the homily of Cardinal Husar during the 2005 Chicago Convention was shown, the convention viewed the following video message from His Beatitude Sviatoslav:

Glory be to Jesus Christ!

This marvelous medium

allows me to personally express my gratitude on behalf of the Ukrainian Greek Catholic Church, to the Supreme Knight, Sir Knight Carl Anderson, his Supreme Officers, and all of the Knights of Columbus of this valued and esteemed

(continued on next page)

Knights of Columbus expands to Ukraine and Lithuania

(continued from previous page)

international order gathered for its annual Supreme Convention in San Antonio, Texas. We happily rejoice with the establishment of the Knights of Columbus in Ukraine, a process begun with the personal invitation extended by my predecessor, His Beatitude, Lubomyr Cardinal Husar at the 123rd Supreme Convention in Chicago. Much has been dutifully accomplished since then by many dedicated Supreme Officers and delegates, and Knights of Columbus from the USA and Canada. We are grateful for the special efforts extended by the Assistant Supreme Advocate and Supreme Director Sir Knight Michael O'Connor, a Special Assistant to the Supreme Knight and Past State Deputy Sir Knight Lawrence Sosnowich, and for the efforts of the specially formed Ukrainian speaking degree teams from Manitoba, Canada. The combined and steadfast efforts of many have led to the successful establishment of the Knights of Columbus in Ukraine.

Ukraine, has around 46 million inhabitants. Many
11 серпня 2013 р.

identify themselves as members of the Orthodox faith. Some five million are Ukrainian Greek Catholics in addition to a smaller number who are the Roman Catholics.

Our Ukrainian Greek Catholic Church has suffered severe persecution during the oppressive communist past. Churches were destroyed. Bishops, clergy, religious and tens of thousands of faithful suffered martyrdom for the faith. Their gift of great sacrifice calls forth our re-energized zeal in the celebration of our faith. We are rebuilding our basic structures and renewing our faith with God's abundant grace. Our people thirst to know God and to grow in their faith. The challenges for evangelization are immense amidst our own faithful and for all residents of Ukraine.

We are strengthened and encouraged by the support offered to us by such esteemed Catholic institutions such as the international order of the Knights of Columbus. The cherished and practiced ideals of the Knights of Columbus, namely that of charity, unity, fraternity and patriotism,

Відеозвернення Блаженнішого Святослава Шевчука було показано на Конвенції Лицарів Колумба.

resonate deeply with the soul of a Church and a people experiencing a vivid resurrection in its spiritual and moral life. We are confident that the bond between the Knights of Columbus and the Ukrainian Greek Catholic Church will enrich the journey of growth in our faith and serve to evangelize the faithful.

Please be assured of my fervent prayers offered for the Supreme Knight, Carl Anderson, for his Supreme Officers and to all Knights of Columbus and their family members participating in this 131st annual Supreme Convention. May the famous Texan hospitality and the intercession of St. Anthony, for whom your host city is named,

warm your hearts and your spirits. We rejoice that now becoming part of this international Catholic family of the Knights of Columbus, rejoicing in our fraternity as brothers and sisters in Christ.

Slava Isusu Khrystu! Glory be to Jesus Christ!

Archbishop Mokrzycki and Archbishop Gintaras Grusas of Vilnius, Lithuania, also delivered remarks during the Aug. 7 business session.

(This story includes material from **Knightline** August 8, 2013.)

Ювілей Сестер Василянок

В суботу, 29-го червня, 2013р. в каплиці Пресвятої Трійці в Fox Chase Manor була відслужена Божественна Літургія Подяки. Сестри зібралися разом, щоб вшанувати вірність та посвяту ювіляток: сестра Богданна Подней, ЧСВВ - 80 років богопосвяченого життя, сестра Пола Яциник, ЧСВВ – 65 років, сестра Марі Френсис, ЧСВВ – 60 років, сестра Елизабет Бертолді, ЧСВВ – 60 років, сестра Марі Джерард Джесеп, ЧСВВ – 55 років, сестра Дженевів Котик, ЧСВВ – 55 років і сестра Джоен Сослер, ЧСВВ - 55 років.

“We gather to give thanks to God and to witness the joy experienced living the religious life by seven members of the Order of the Sisters of St. Basil the Great,” said Rev. Daniel Troyan, Basilian Motherhouse chaplain, during a Divine Liturgy of Thanksgiving celebrated in Holy Trinity Chapel, Fox Chase Manor, on Saturday, June 29, 2013. Father Dan spoke of the Sisters’ growth in their vocations, the challenges they faced and the limitations they may have experienced with growing older in body, but not necessarily in spirit. “May you (Jubilarians) realize how much you are loved and supported as members of your religious sisterhood.”

As a symbolic gesture of her continued desire to live the religious life as a member of the Order of the Sisters of St. Basil the Great, before the reception of the Holy Eucharist, each Jubilarian approached the tetrapod and with her hand upon the Holy Bible renewed the sacred vows first pronounced at the ceremony of her solemn profession.

At the celebratory dinner that followed, Sister Dorothy Ann, OSBM, Provincial Superior, commended each jubilarian for her years of faithful dedication whether in teaching or administration, orphan care or pastoral ministry and, most of all, for her deep commitment to the religious life and the outpouring of gifts to the Ukrainian Catholic Church. “We offer gratitude from the quiet of our hearts for all of you,” said Sister Dorothy Ann, “for you have blessed our lives and our community.”

The Sister Jubilarians gratefully received the congratulations of the members of their community and voices were raised in song to wish them “Many Happy Years”.
<http://www.stbasils.com/Events/JubileeJuly2013.html>

Photo (l to r):

Front Row:

Sr. Elizabeth Bertoldi, Sr. Marie Francis Walchonsky, Sr. Bohdonna Podney

Back Row:

Sr. Maria Gerard, Sr. Paula Jacynyk, Sr. Joann Sosler, Sr. Genevieve Kotyk

+ Sr. M. Nadia Barusewycz, O.S.B.M. falls asleep in the Lord

Sister M. Nadia Barusewycz O.S.B.M., religious sister, professor and psychiatrist, died Saturday, July 27, 2013, at Holy Redeemer Hospital. She was 89.

Born in Lviv, Ukraine, Iryna Daria Barusewycz, the daughter of the late Theophil and Olena Jarymowycz Barusewycz grew up in war-torn Europe; she received her Doctor of Medicine degree at the University of Innsbruck, Austria and then emigrated to the United States with her family after World War II, settling in New York City. Iryna served her medical internship at Columbus Hospital in Newark, NJ. She entered the convent of the Sisters of St. Basil the Great in 1954 and professed her final vows in 1960. During her time at the convent, Sister Nadia earned her medical degree in psychiatry. Her ministry was vast: she worked at Albert Einstein Medical Center in Philadelphia, specializing in child and adolescent psychiatry; she served as a psychiatric consultant for the Philadelphia Public Schools (SED classes); she was a professor at Manor College in Jenkintown, PA; and she worked with the Mental Health Center in Philadelphia as a child and adolescent psychiatrist. Within the Basilian community, Sister Nadia served as Superior at St. Basil's Home in the Lindley section of Philadelphia; she was also part of the Basilian Provincial Council from 1985 to 1989 and was General Councilor in Rome, Italy from 1990 through 1996 (while in Rome, Sister served as Superior to Holy Trinity Province in Lviv, Ukraine for a period of time after the fall of communism). Her work continued within the community until illness forced her to stop.

Sister Nadia was a member of the Ukrainian Medical Association (Phila. Branch) and the Montgomery County Medical Society

Sister Nadia is survived by her sister-in-law, Yaroslawa Barr, her niece, Iwanna Kaczor (Bohdan), great-niece Sofia Kaczor, great-nephew, Ivan Kaczor, great-great niece Camille Bobiak and the Sisters of St. Basil the Great community.

She is predeceased by her parents, her brothers: Dr. Iwan Barr (Barusewycz) and Dr. Mykola Barusewycz (the late Sofia);

Her viewing was held on Wednesday, July 31st, at 6 PM at Holy Trinity Chapel on the Basilian Motherhouse grounds, 710 Fox Chase Rd., Fox Chase Manor, PA. Parastas prayers were sung at 6:30 PM. Sister's funeral was held on Thursday, August 1st, with Requiem Liturgy celebrated at 11 AM. Burial followed at the convent cemetery.

<http://www.fletchernasevich.com>

May Our Lord grant her rest in the bosom of Abraham, number her among the saints, and may her memory be eternal. Vichnaya pamyat!

59th ANNUAL HOLY DORMITION (ASSUMPTION) PILGRIMAGE AUGUST 10 – 11, 2013

ST. MARY'S VILLA / SLOATSBURG, NY
SISTERS SERVANTS OF MARY IMMACULATE

Theme: *One Lord, One Faith, One Baptism*

Saturday, August 10

12:00 noon **FOOD AVAILABLE AT PAVILION
THROUGHOUT WEEKEND**

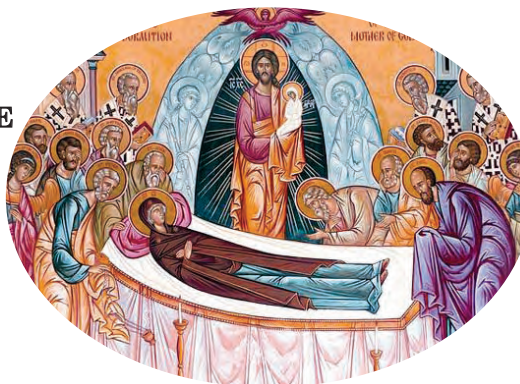
2:00 – 3:30 p.m. **Workshops** – (See below)

5:00 p.m. **Divine Liturgy** –

Rev. Jack Custer, main celebrant (grotto – English)

Eparchy of Passaic

Choir – Cantor Joseph Durko and Chanters from the Byzantine Catholic Church of the
Resurrection, Smithtown, NY

Blessing of Water (front of Villa)

8:00 p.m. **Moleben to the Mother of God with candlelight procession** (grotto – English)

Rev. Edward Cimbala - main celebrant / homilist – Administrator of the Eparchy of Passaic

Panahyda – St. Mary's Villa chapel

Sunday, August 11

8:00 a.m. **Lamentations to the Mother of God** – Rev. Edward Young, celebrant (chapel - English)

10:00 a.m. **Pontifical Divine Liturgy and procession with icons of the Mother of God, and
the martyrs Blessed Josaphata and Blessed Tarsykia
followed by blessing of flowers**

Most Rev. Basil Losten, Bishop Emeritus of Stamford – Celebrant / Homilist

Most Rev. Stephen Sulyk, Archbishop Emeritus of Philadelphia

Choir: St. Nicholas Ukrainian Catholic Church, Passaic, NJ

12:00 p.m. **Youth Liturgy** - Rev. Vasyl Behay, main celebrant / homilist (chapel – English)

1:00 – 1:40 p.m. **Ukrainian Workshops** – (See below)

1:00 p.m. **Procession for children/youth**

1:30 p.m. **Healing Service with Akathist** (St. Mary's Villa chapel & grotto steps)
Blessing of Religious Articles (front of St. Joseph's) - Rev. Edward Young

2:00 p.m. **Stations of the Cross** - Rev. Maxim Kobasuk, OSBM
Activity for children – Sr. Eliane, Sr. Tekla

3:00 p.m. **Moleben to the Mother of God** (Ukrainian – grotto)
Rev. Ihor Midzak – main celebrant / homilist

Blessing of cars and buses – Rev. Ivan Tyhovych

CONFESSION AVAILABLE THROUGHOUT THE ENTIRE WEEKEND

Workshops - "One Lord, One Faith, One Baptism"

Saturday (English) all presentations will be in the gallery

2:00 Rev. Jack Custer – "One Lord"

2:45 Sr. Michele Yakmovitch, SSMI – "One Faith"

3:30 V. Rev. Archpriest Bohdan Danylo – "One Baptism"

Sunday (Ukrainian)

1:00 Rev. Leo Goldade, OSBM – "One Lord & One Faith"

1:40 V. Rev. Archpriest Bohdan Danylo – "One Baptism"

*****Youth Campout – Sr. Natalya, SSMI *****

V. Rev. Archpriest Bohdan Danylo, Pilgrimage Spiritual Moderator

ФЕСТИВАЛЬ

у 22-у річницю незалежності України

НЕДІЛЯ, 25-ого СЕРПНЯ

ПОЧАТОК: 12-ма ГОД. ПОПОЛ.

"TRYZUB" UKRAINIAN - AMERICAN SPORT CENTER

County Line & Lower State Roads ~ Horsham, PA

(267) 664-3857

www.tryzub.org

Ансамбль **ІСКРА** (*Whippany, NJ*)

Ансамбль **ВОЛОШКИ** (*Philadelphia*)

Ансамбль
Четверта
Хвиля

Іннаса (*Lviv, Ukraine*)

"**VOX ETHNIKA**" (*New York City*)

Програма:

12:00 - 1:30 Музика й Танці - Ансамбль "Карпати" / 1:00 - 4:00 Розваги для дітей

1:30 - 4:30 Головна Програма на Сцені

12:00 - 5:00 Мистецькі вироби - Базар

4:30 – Забава: Оркестра "Vox Ethnika"

Смачні страви і напитки

ВСТУП: \$15.00; Студенти: \$10; Діти до 14 років – безплатно)

WEDDING ANNIVERSARY CELEBRATION

September 29, 2013

**Ukrainian Catholic Cathedral
of the Immaculate Conception
Philadelphia, Pennsylvania**

We invite all our married faithful to join with our
Metropolitan Archbishop +Stefan Soroka
at our Ukrainian Catholic Cathedral September 29, 2013
for the celebration of their Wedding Anniversaries
at a Divine Liturgy at 11:00AM
followed by a Banquet in their honor.

Registration Form:

Husbands Name _____
Wife's Name _____
Address _____
Parish _____ Phone _____
Email _____ Years Married _____
Number of Guests _____

Deadline for Registration

Cost: \$50.00 per Anniversary Couple \$30.00 Per Guest

Mail to: Office for Evangelization 827 N Franklin Street Philadelphia PA19123

Make checks payable to *Archeparchy of Philadelphia.*

UKRAINIAN CATHOLIC ARCHEPARCHY OF PHILADELPHIA

Ukrainian Seminary Day an event of the past, present and future

BY JOHN E. USALIS (REPUBLICANHERALD.COM)

Published: July 29, 2013

PRIMROSE - The 79th annual Ukrainian Seminary Day held Sunday had elements of the past, present and future.

The ethnic festival at St. Nicholas Grove looks to the past, lives in the present and has a vision to the future because of what it does in raising funds for St. Josaphat Ukrainian Catholic Seminary in Washington, D.C.

Regarding the past, the event remembers the Ukrainian immigrants who came to this country and preserved their cultural heritage and their strong religious faith, which included support of those who answered their vocations to the priesthood and consecrated religious life.

For the present, the day keeps alive the heritage of those who came to the United States more than a century ago and afterward through the Divine Liturgy and other religious traditions celebrated by those in the priesthood.

And for the years, to come, seminarians are the future of the priesthood and the event provides the funds to train priests to continue the Christian mission.

The day began at 11 a.m. with a Hierarchical Divine Liturgy in St. Nicholas Hall. The main celebrant was Metropolitan Archbishop Stefan Soroka, head of the Ukrainian Catholic Archeparchy of Philadelphia and spiritual shepherd of Ukrainian Catholics in the United States. Concelebrants were priests of the South Anthracite Protopresbytery, or deanery, parishes and other churches. The Rev. Deacon Paul Spotts of St. Michael Ukrainian Catholic Church, Frackville, assisted at the Divine Liturgy.

"I praise your determination in how you gather every year so beautifully in this annual seminary day and how you support one another as a community," Soroka said. "You are unique in our archeparchy. We have six deaneries and your deanery gathers all of the churches

Митрополит - Архиепископ Стефан Сорока виголошує проповідь в St. Nicholas Hall, Primrose, підчас Архирейської Божественної Літургії з нагоди Дня Української Семінарії 28-го липня, 2013 р.

together annually for Ukrainian Seminary Day to support the seminary and the future priests that will serve you and the candidates for the diaconate. You come together as one family.."

Archbishop Soroka introduced the Rev. Roman Sverdan, a native of Ukraine who was ordained in late June. Sverdan spoke about vocation and after the Divine Liturgy he offered his first priestly blessings to everyone who came to him.

Outside the hall, the celebration began with a two-hour remote radio broadcast featuring polka music by WPPA-

AM 1360, Pottsville.

Due to heavy overnight rain that resulted in a wet outdoor stage, the Kazka Ukrainian Folk Ensemble, which has been performing folk music and dance for 26 years, performed inside the hall, to the delight of hundreds of people.

At 4 p.m., John Stevens and his Doubleshot polka band performed on the outside stage until the event ended at 8 p.m.

Vendors outside sold Ukrainian-themed articles, while inside the hall were Ukrainian art items such as pysanky

(continued on next page)

Ukrainian Seminary Day an event of the past, present and future

(continued from previous page)

eggs, matryoska (nesting dolls) from Russia and artwork.

People also bought tickets to win one of the 30 theme baskets created by the deanery parishes.

As always, homemade food was a big draw, including halushki, halupki (pigeons/stuffed cabbage), kielbasa, BBQ, sausage with peppers and onions, bean soup, clam chowder, bleepies, hamburgers, hot dogs, french fries, funnel cake, ice cream and baked goods. The menu included homemade pierogies with butter and onions and this year fried pierogies were added due to requests.

Each year's

commemorative program features a particular topic, which has been the history of each deanery parish in recent years. This year's focus was on "Honoring Our Deacons," which included the history of the diaconate from the time of St. Stephen, the history of the diaconate in the archeparchy, what a deacon does, and the future of the diaconate.

Ukrainian Catholic Seminary Day began in 1934 at Lakewood Park, Barnesville, and continued through the 50th anniversary held in July, 1983. Seminary Day was a "coming home event" for many of descendants of Ukrainian immigrants who left the coal region to work in

Український Народний Ансамбль „Казка“ виступав у залі на радість сотень людей.

the larger cities. The Seminary Day tradition at Lakewood Park ended in 1983, the year the park was permanently closed.

In 1985, Ukrainian Seminary Day was revived and moved to Primrose. The deanery parishes have been among the strongest supporters of the seminary appeal since the seminary was founded. From 1985 through 2012, Ukrainian Seminary Day has raised more than \$580,000 for St. Josaphat's Seminary Fund, which provides financial support for St. Josaphat Ukrainian Catholic Seminary, adjacent to the campus of The Catholic

University of America in Washington, D.C. It is the only Ukrainian Catholic seminary in the United States. St. Josaphat is the patron saint of Ukraine.

The South Anthracite Protopresbytery is comprised of 12 churches in the counties of Schuylkill (Frackville, Maizeville, McAdoo, Middleport, Minersville, Saint Clair and Shenandoah), Luzerne (Hazleton), Northumberland (Marion Heights, Mount Carmel and Shamokin) and Columbia (Centralia).

**h t t p : / /
republicanherald.
com**

о. дякон Пол Споттс підчас кадіння.

11 серпня 2013 р.

Deacons: Something New or Something Old?

by Reverend Deacon Paul Makar

Brief History of the diaconate: For those people who are fortunate enough to have a deacon assigned to their parish in the Ukrainian Catholic Church, usually one sees a man who piously assists the priest or the bishop in the celebration of the Divine Liturgy. He is prominently seen standing before the iconostas leading the petitions of intentions that the congregation is offering up in worship. But has this always been the case?

The office of the deacon has been with us ever since biblical times. We hear about the deacon starting with Stephen the protomartyr and deacon. He was stoned in Jerusalem for his beliefs when he boldly gave witness to the life and actions of Jesus Christ in front of the assembly at the Temple in Jerusalem. We first find reference to the origins of the diaconate in the New Testament scripture in the Acts of the Apostles. Acts 6:1-4: "In those days when the number of disciples was increasing, the Hellenistic (Greek speaking) Jews among them complained against the Hebraic Jews

because their widows were being overlooked in the daily distribution of food. So the Twelve gathered all the disciples together and said, "It would not be right for us to neglect the ministry of the word of God in order to wait on tables. Brothers and sisters, choose seven men from among you who are known to be full of the Spirit and wisdom. We will turn this responsibility over to them and will give our attention to prayer and the ministry of the word." As a result, the diaconate was the establishment of a service of ministry for selected men to assist the Apostles in managing the distribution of alms.

The deacon was a person who was chosen for their piety, good reputation, and wisdom to help out the church in ministering to the day to day activities of the church (i.e., help with food and alms distribution to the poor, assisting the priest/bishop with various tasks, etc.). With the expansion of the Church starting after the legalization of Christianity as the official state religion of the Holy Roman Empire in 315 AD by Emperor Constantine the Great, the office of

deacon by this time had taken on a very important role. Deacons had great responsibilities assigned to them. However, this ministry that became a very important part of the early church's hierarchy during the first 600 years of the church would not last and would start to decline in importance through the next few centuries as the Presbyterate (Priesthood) began to take a more dominant position in the church. The priest became firmly rooted in his role as a parish administrator united to the local bishop, and as priests took on more and more ministries, the diaconate became a liturgical ministry, seen only as a transitional training ground for those preparing for the priesthood. This would not change until very recently after Vatican II, whereby the ministerial role of the diaconate would slowly be reintroduced, especially with the global demand for ministers able to serve certain needs of the Church.

The Fathers of the Vatican II Council in 1964 encouraged the restoration of the ministry

of deacons in the church and in 1967 Pope Paul VI issued the document *Sacrum Diaconatus Ordinem*, which fulfilled this recommendation. In 1968 the American Bishops requested that celibate and married men are ordained to the permanent diaconate and in 1971 the first ordinations to the permanent diaconate for the Roman Catholic Church took place in the USA. The deacon is a reminder to us all that Christ is in the world and present to all of us as a servant.

So what does this mean to us today? No longer is the view that the diaconate was merely a stepping stone to the priesthood, for the diaconate is in its own right, a critical ministry for the Church. The diaconate is one of the three Holy Orders of the Church—the other two being the priesthood and the office of bishop. Some of the most familiar deacons in both the Eastern and Western Churches were St. John Chrysostom who wrote and delivered his greatest sermons as a deacon in Antioch, while St. Athanasius wielded his

(continued on next page)

Deacons: Something New or Something Old?

(continued from previous page)

most decisive doctrinal influence in Alexandria. There were also other well-known saints who spent their entire ministry as deacons: St. Romanos or Roman the Melodist, St. Ephraim, St. Lawrence, and St. Francis of Assisi.

Brief History of the diaconate in the Ukrainian Catholic Archeparchy of Philadelphia:

As a result of Vatican II, it was not until the 1980's that married men would be ordained to the Holy Order of Deacon in the Metropolitan Archeparchy of Philadelphia. Before ordination to the priesthood, all men are first ordained and serve in the office of deacon for a period of time. These deacons serve a very important ministry and then continue their priestly formation at St. Josaphat Seminary in Washington, DC.

In accordance with Eastern Church canon law, a diaconal candidate who is preparing for ordination to the diaconate and the priesthood must be married before his ordination to the diaconate. Also, please

note that there is no permanent diaconate in the Ukrainian Catholic Church. If a married deacon has met the requirements for priesthood and most importantly has the permission of his bishop, he can be ordained to the priesthood. He also has the option whether married or celibate to remain a deacon. Seen in the photo (top right) are the first three married deacons that were ordained and served in the Metropolitan Archeparchy of Philadelphia: (l. to r.): Deacon Jonathan Morse, Deacon Paul Makar, who was ordained on March 25, 1987 by Metropolitan Stephen Sulyk at the Ukrainian Catholic Church of the Assumption in Perth Amboy, NJ and Deacon Arthur Dochych who was ordained on February 14, 1988 at St. Vladimir's Ukrainian Catholic Church in Elizabeth, NJ by Metropolitan Stephen Sulyk.

Three additional men were then ordained by Metropolitan Stephen Sulyk to the diaconate. They were Deacon Michael Waak ordained a deacon on June 24, 1989 at the Ukrainian

(L to R): Rev. Deacon Jonathan Morse, Rev. Deacon Paul Makar, and Rev. Deacon Arthur Dochych. ("The Way" - July 3, 1988)

First Diaconal Retreat and Workshop at St. Josaphat Seminary August 17-20, 1988. (Seated L to R) Deacon Arthur Dochych, Rev. John Bura, Bishop Michael Kuchmiak, Rev. Roman Mirchuk and Deacon Paul Makar; (Standing L to R) John Szanajda, Dr. Robert Markovitch, Lance Lohr, Michael Waak, Donald Latrick, Theophil Staruch.

Catholic Church of the Assumption in Perth Amboy, NJ. The following year, Theophil Staruch and Donald Latrick from

the Ukrainian Catholic National Shrine of the Holy Family parish in

(continued on next page)

Deacons: Something New or Something Old?

(continued from previous page)

Washington, DC were ordained to the diaconate by Metropolitan Stephen Sulyk on November 18, 1990 at the Cathedral of the Immaculate Conception in Philadelphia, PA. During the late 1980's and earlier 1990's, diaconal conferences were held at the Chancery in Philadelphia and at St. Josaphat's seminary in Washington, DC. The photo (on the previous page) was a weekend diaconal workshop held at our seminary. Bishop Michael Kuchmiak (Diaconal Spiritual Director), Msgr. John Bura (Rector of St. Josaphat), and Fr. Roman Mirchuk were instructors for the program.

Ten years later two more deacons were ordained. On June 4, 2000 Deacon James Bremer from St. Nicholas parish in Minersville, PA and Deacon Theodore Spotts from Transfiguration of Our Lord parish in Shamokin, PA were ordained to the diaconate by Metropolitan Stephen Sulyk at the Cathedral of the Immaculate Conception in Philadelphia, PA. We now had seven deacons serving in archieparchial parishes. These men

(six married and one celibate) would be the first or original deacons in our Metropolitan Archeparchy.

It was almost ten years before there would be two ordinations to the diaconate and one to the sub diaconate at the Cathedral of the Immaculate Conception in Philadelphia, PA. On October 17, 2009 Deacon Paul Spotts from St. Michael's Ukrainian Catholic Church in Frackville, PA and Deacon Charles Schultz from St. Mary's Ukrainian Catholic Church in Bristol, PA were ordained to the diaconate, along with Subdeacon Roman Oprysk from the Immaculate Conception Cathedral who was ordained to the subdiaconate. They were ordained by Metropolitan Stefan Soroka.

Recently, seminarian Roman Sverdun from the Ukrainian Catholic Church of the Nativity of the BVM in New Brunswick, PA was ordained by Metropolitan Stefan Soroka to the diaconate on June 17, 2012 at the Nativity of the BVM and most recently ordained to the priesthood by Metropolitan Stefan

(L to R): Rev. Daniel Troyan, Msgr. Myron Grabowsky, Rev. Deacon Paul Spotts, Msgr. Peter Waslo, Metropolitan-Archbishop Stefan Soroka, Rev. Deacon Charles Schultz, Subdeacon Roman Oprysk, and Rev. Ivan Demkiv on October 17, 2009.

on June 23, 2013 at the Cathedral of the Immaculate Conception.

Subdeacon Walter Pasicznyk from St. Josaphat Ukrainian Catholic Church in Bethlehem, PA was recently ordained a deacon at his home parish on May 19, 2013 by Metropolitan Stefan.

What does a deacon do? The Deacon's primary function is Liturgical (liturgical diakonia or service, assistance). Throughout the services the deacon calls the congregation to order with phrases such as "Wisdom" or

"Let us be attentive". The deacon leads the faithful in prayer by singing the petitions of the ektenias. The deacon may preach the homily, although often the homily is usually delivered by the presiding bishop or priest. The deacon summons the congregation to communion – "Approach with the fear of God and with faith". The deacon, with the permission of the bishop or pastor, may distribute the Holy Eucharist. The deacon may also direct Catechetical, Evangelization, and Pre-Cana Marriage, Pro-life programs or other

(continued on next page)

Deacons: Something New or Something Old?

(continued from previous page)

suitable ministries with the consent of his pastor. He may make visitations to the sick and shut-ins, and may also make regular nursing home and hospital visits.

How does one become a deacon?

SUGGESTIONS TO HELP IN THE DISCERNMENT PROCESS:

In becoming a deacon there are two stages that must be completed before ordination: (1) the aspirant stage – This is where the prospective candidate is discerning

if God is calling him. If he desires to enter the program, he should speak with his pastor and then complete the application process. (2) The candidate stage – At this stage, a man who has been accepted into the program as a diaconal candidate, will continue his personal discernment of God's call and begin theological, spiritual, and pastoral formation. The formation program usually lasts four to five years before a candidate is ordained to the diaconate.

ADMISSION REQUIREMENTS

Bachelor degree or higher is recommended.

Candidate should be able to complete all requirements for ordination by age 60.

Candidate should be an active member of the Ukrainian Catholic Church for at least 5 years.

Ability to read and understand the Ukrainian language is helpful.

Psychological testing and background check will be required.

The main components of the program include Theological, Spiritual, Liturgical, and

Pastoral formation along with supplemental programs in music, preaching, and rubrics.

ENTERING THE PROGRAM

If a man believes God is calling him to the diaconate and believes he would meet the admission criteria, it is usually recommended that he discuss the program with his pastor. He should then contact the Chancery Diaconate office and request an application packet. This packet includes the application form and if married, a questionnaire for the candidate's wife. These completed documents should be sent to the Chancery. Upon

receipt, the Chancery will send an evaluation form to the pastor. An interview with the Archieparchial Diaconal board will be required before admission into the program. Candidates may begin theological studies in the fall or spring semester at a Catholic University or Roman Catholic diaconal program. A theological, spiritual, and pastoral formation program will be developed for the candidate after acceptance into the Archieparchial Diaconal Program. After ordination, deacons are assigned to parishes to assist the pastor in his ministry with the faithful. While deacons are usually assigned to parishes in the area near their residence, deacons are not necessarily assigned to their home parishes.

First row (L to R): Rev. Deacon Walter Pasicznyk and Metropolitan Stefan. Top row (L to R): Rev. Paul J. Makar and Rev. Robert Hitchens on May 19, 2013.

If you should have questions regarding the diaconal or other programs for the Priesthood and Religious Orders, contact the

**Ukrainian Catholic
Archeparchy of Philadelphia
Office of Vocations – Diaconate
Program
827 North Franklin Street
Philadelphia, PA 19123
Phone: 1-215-627-0143
Email: ukrvocations@catholic.org**

Єпископ Габаш Відвідує Митрополита Стефана

Високопреосвященний Йосіф Габаш, Єпископ Сирійської Католицької Дієцезії Пресвятої Богородиці в Сполучених Штатах Америки та в Канаді, 24 липня відвідав Митрополита Стефана Сороку. Під час відвідин Єпископ оглянув українську католицьку Катедру Непорочного Зачаття та Архиепархіяльний музей «Скарб віри», що знаходиться на вулиці Френкліна в Філадельфії. Єпископ Габаш розгортає єпархіяльну структуру і служби для служіння вірним своєї Сирійської Католицької Дієцезії в США, які поселяються, в основному, в околицях Нью Джерзі, Чикаго та Дітройту, а також в різних містах Каліфорнії. Він намагається підтримувати тих багатьом вірним, які покидають Ірак та сусідні з ним країни через жакливе насилля та переслідування, які переживають тамтешні християни. Ми раді допомогти порадами і передачею досвіду про організацію різноманітних офісів в нашій архієпархії, щоб допомогти в подоланні викликів, які постали перед єпископом Йосіфом Габашем. Візит завершився обідом, який владики розділи з Митрополитом Стефаном та з працівниками Канцелярії. Молімося за єпископа Габаша і його вірних.

Єпископ Габаш і Митрополит Стефан.

Музей «Скарб віри».

Новий Проект Будівництва в Катедрі

30-го липня, 2013 р. бригади розпочали роботу з будівництва лазнички для інвалідів в Українській Католицькій Катедрі Непорочного Зачаття, Філадельфія, ПА.

11 серпня 2013 р.

Ukrainian Festival at Assumption Church, Perth Amboy, NJ

The first annual Ukrainian Cultural Festival was held Saturday, June 22, 2013 on the church grounds at the corner of Meredith Street and Paderewski Avenue. Under the direction of Rev. Ivan Turyk, in his third year leading the Perth Amboy Parish, the event was a huge success showcasing Ukrainian heritage and raising funds.

With this festival, the Ukrainian Assumption Church, a fixture in the city for 105 years, has recommitted to opening its arms and embracing the community. Throughout the sun filled day, the 1000 guests, including Congressman Frank Pallone and Mayor Wilda Diaz, had the opportunity to sample delicious Ukrainian and American cuisine, enjoy traditional ethnic dance and vocal performances and purchase beautiful items from various vendors. The children had fun playing games, winning prizes and getting their faces painted. Visitors also had the opportunity to tour the beautiful church and school, which is celebrating its 50th Anniversary with a banquet on October 12, 2013. Coming off of this triumphant venture, Father Ivan has already announced that the second annual festival will be held on June 21, 2014. Save the date!

Please view pictures from the festival on the parish web page at:
www.assumptioncatholicchurch.net/azcms/gallery.php

Rev. Ivan Turyk and Mayor Wilda Diaz at the festival.

Vacation Bible School at St Michael's in Shenandoah "Kids Stand Strong for God"

"Kingdom Rock-Totally Catholic Vacation Bible School" was an exciting week for the children who attended Vacation Bible School at St Michael's Ukrainian Church in Shenandoah.

The program provided a wonderful experience of community and faith. The first day the children were given a wristband with the words "Watch for God" which reminded them to see God in each other, creation and activities throughout the day. They received a crown to remind them they are a part of God's Kingdom.

Each day of the program the children were introduced to a Bible Memory Buddy, a Bible Point, Bible Story and a key Bible Verse. The week was filled with activities, Scripture, drama, crafts, songs, snacks and lots more.

To help the children remember the lesson for the day they received a Bible Buddy to add to their necklace and a band to take home and share the lesson for the day with their parents. Also each day the children were introduced to a new Saint whose life inspires and guides them in their Catholic faith. These people of the Faith serve as a reminder that we are all called to be Saints. We are all called to live the Death and Resurrection of Jesus in our daily lives.

What a great week! The program was designed by Sister Mary Jane Dunleavy, Sister of St Joseph, Director of Religious Education at Saint Stephen Parish in Port Carbon.

St. Michael's was blessed to have the children of the community attend, and the hard work and support of parishioners from St. Michael's, St Nicholas & other local parishes.

Metropolitan Stefan Blesses Cars at Chancery

In honor of the Feast of St. Elijah, the Great Prophet (July 20), Metropolitan-Archbishop Stefan Soroka blessed cars of the Chancery Staff in the Parking Lot of the Chancery a day early on July 19, 2013. (Photo by Rev. Ihor Royik)

“Take Us Out to the Ball Game”

Every year Father Andriy Dudkevych, pastor of St. Nicholas Ukrainian Catholic Church in Passaic, NJ, treats the altar servers of the church to a fun-filled trip. This is done in gratitude for the boys' dedication, devotion, and participation during liturgies, molebens, and all other church services.

On Wednesday, June 12, 2013 the altar servers attended a NJ Jackals baseball game. During the game, Fr. Andriy treated the boys to cold drinks and ice cream. Some boys equipped with mitts caught foul balls, others were given free baseballs, and most had their picture taken with Jack the Jackal, the mascot. With the exception of some mild sunburn, an enjoyable afternoon was had by all!

Picture and article by Lecia Stec-Peltyszyn

УККА ЗУСТРІВСЯ ІЗ НОВОПРИЗНАЧЕНИМ ПОСЛОМ США ДО УКРАЇНИ

Вашінгтон, ДК (УНІС) - 17 липня 2013 року члени Крайової Екзекутиви УККА взяли участь у серії зустрічей у Вашингтоні, ДК. Президент УККА Тамара Олексій, голова Крайової Ради УККА Стефан Качарай, секретар Крайової Екзекутиви УККА Марійка Дупляк і директор УНІС М. Савків-мол. мали приємність зустрітися з новопризначеним послом США в Україну почесним Джеффрі Пайяттом. Окрім членів Крайової Екзекутиви УККА, у зустрічі взяли участь Преосвященний єпископ Павло Хомницький (Українська

Католицька Церква) і Преосвященний єпископ Данило (Українська Православна Церква у США), а також о. Гітченс з Українського Католицького Собору Св. Родини і о. Пасакас з Української Православної Церкви Св. Андрія із Савт Бавнд Бруку, Н.Дж. Серед інших учасників були суддя Богдан Футей, член Дорадчої Ради УККА, і Квітка Семанишин, яка репрезентувала Союз Українців Католиків “Провидіння”. За матеріалами <http://ucca.org>

УГКЦ 27 червня вшановує новомучеників

27 червня 2013

УГКЦ 27 червня вшанує своїх ісповідників віри та мучеників, яких 11 років тому беатифікував під час візиту до Львова блаженний Іван Павло II.

«У ХХ столітті мучеництво стало кульмінацією духовного життя Церкви Христової. Незважаючи на стрімкий суспільно-економічний розвиток, Церква зазнавала переслідування та знищення в усьому світі. Українська Греко-Католицька Церква вповні сповнила Заповіт Христа – залишилася вірною аж до Хресної смерті через своїх мучеників та ісповідників віри», – сказав архієпископ і митрополит Львівський Ігор (Возьняк) про новомучеників УГКЦ ХХ століття. <http://risu.org.ua>

Brief biographies of the martyrs are available at http://www.papalvisit.org.ua/eng/gcc_bio.php

Icon courtesy of the Ukrainian Catholic University

Українська Греко-Католицька Церква готується до прослави нових блаженних

Катерина ЛАБІНСЬКА

8 липня 2013

27 червня Українська Греко-Католицька Церква вшанувала блаженних мучеників, котрі віддали життя за віру та Церкву у ХХ ст. Цей день у церковному календарі відзначається щойно 12-ий рік, відтоді, як Іван Павло II беатифікував 27 новомучеників під час візиту до Львова. Найвідоміші з них – владика Миколай Чарнецький (багато

років його могила на Личаківському цвинтарі у Львові, ще до перепоховання у храмі св. Йосафата, збирала сотні паломників); о. Микола Конрад зі Страдчу – прощі туди є традиційними; проголошений Праведником світу о. Омелян Ковч, який загинув у німецькому концтаборі за те, що рятував євреїв і прославився як «парох Майданека». До них уже складені літургічні

молитви, намальовані ікони...

«Святі – це дороговкази у нашому житті»

Єромонах-василіянин Полікарп (Марцелюк) очолює «Постуляційний центр беатифікації й канонізації святих УГКЦ» – церковну установу, що збирає відомості та документи про життя осіб, яких Церква хоче подати вірним за зразок для наслідування,

проголошуючи їх святыми. Він роз'яснює, для чого існує така інституція: «Процес проголошення святыми – це увіковічнення пам'яті героїв, вірних і священнослужителів, які залишили світлий слід у житті Церкви. Тому серед вимог до кандидатів на беатифікацію передусім є такі: людина уже відійшла у вічність, вона належала до Церкви; пам'ять про її чесноти чи

(Продовження на ст. 25)

11 серпня 2013 р.

Українська Греко-Католицька Церква готується до прослави нових блаженних

(продовження з попередньої сторінки)

слава мучеництва живе серед вірних; могилу цієї людини часто відвідують, а її ім'я, особливо у день смерті, є на устах вірних і з'являється на шпальтах газет чи інтернет-форумах».

За словами о. Полікарпа, якщо суспільство забуває про достойну людину, це свідчить про його рівень — навряд чи воно зможе далі розвиватися і мати великі перспективи у майбутньому. «Казав апологет первісної спільноти Церкви Тертуліан: кров мучеників — насіння християн. Це вони зростили у нашій Церкві те, що зараз маємо — людей у храмах, свідомих свого

покликання. І от для того, щоб люди взорувалися на здорові приклади з їхнього життя і щоб спокуси не проникали до глибини серця, щоб не зроджували байдужості — найгіршого, що є в людині, Церква подає до наслідування приклади святих, — говорить о. Полікарп. — Святі — дороговкази у нашому житті. На дорозі знаки попереджають про небезпеку, допомагають знайти правильний напрям. Отак і Церква вказує вірним шлях і можливі перешкоди на ньому».

Керівник Постуляційного центру звертає увагу на приклад Митрополита Андрея (Шептицького). «Він постраждав за бажання християнської єдності, постійно ходив по лезу, його арештували росіяни за звинуваченням у «мазепинстві», польський уряд ізолював під час війни у палатах св. Юра, а серед українців були такі, які закидали йому симпатію до православ'я. Коли Митрополит Андрей перебував у Росії на засланні, його там приймав російський єпископ, а потім

митрополит приймав його у Львові, коли він став вигнанцем. Кир Андрей обстоював право українців на власну державу, однак також закликав до співпраці між народами у новоствореній Речі Посполитій. Митрополит Андрей — миротворець, який у часі війни залишився дороговказом, як бути людиною за будь-яких обставин. Учні Митрополита продовжили його справу, як мученика, гинули за віру на засланнях. Багато священників, вихованих ним, не втекли за кордон, залишаючи свою паству».

Отець Полікарп навів приклади священнослужителів, які виконували настанови свого митрополита. Зокрема, о. Йосифа Осташевського, який у Підберізцях біля Львова у часи німецької окупації опікувався хворими на тиф. Його ім'я — теж у списку Слуг Божих, які будуть розглядатися у Римі як кандидати на проголошення мучениками.

Одразу ж після візиту

в Україну Івана Павла II Місія постуляції продовжила процес новомучеників УГКЦ — справи одних не встигли підготувати до візиту Івана Павла II, імена інших виринули згодом. Всього у списку, який очолює парох зі Стебника о. Петро Мекелита, є 45-ть осіб. Переважно це священники, які загинули від комуністичного режиму у повоєнні часи. Але є й мирянка Марія Шведа — 27-літня дівчина, котру жорстоко вбили у 80-х роках. А наймолодший «учасник» б е а т и ф і к а ц і й н о г о процесу — 25-літній монах-редемпторист Мар'ян Галан — його у радянському війську звинуватили у релігійній пропаганді і як речовий доказ долучили нагрудний хрест.

Як працює Місія постуляції, учому полягає її завдання? Розтлумачує о. Роман Лагіш, віцепостулятор у справі о. Р. Бахталовського: «Ця організація покликана Церквою зібрати весь існуючий матеріал по людині, яка постульована (з

(Продовження на ст. 26)

Митрополит Андрей Шептицький

Українська Греко-Католицька Церква готується до прослави нових блаженних

(продовження з попередньої сторінки)

лат. – рекомендована) на святого й, отже, за всіма необхідними критеріями може бути винесена на вівтар Вселенської Церкви. Також постуляція шукає й опитує свідків життя кандидата на беатифікацію чи канонізацію.

Ми повинні максимально засвідчити християнські досягнення людини – тобто як у конкретний час і за конкретних обставин вона активізувала Євангеліє. Адже у різні часи – різні вияви святості. Наприклад, колись духовні особи допомагали місту у подоланні чуми і ставали святими. У ХХ ст., в часи тоталітарних режимів, про Євангеліє свідчили іншим чином – приміром, переховували єврейських дітей, як то робив Митрополит Андрей у льохах Святоюрської гори. Чи помирали у Сибіру, бо не зrekliсь своєї Церкви. Святі бувають дуже різними, бо ж святість Бог будує на людській основі. Є люди з блискучою освітою і зовсім прості парафіяльні священики, віддані традиції і людям,

які не пішли на жодні компроміси».

Згідно з канонічним правом, найшвидше беатифікаційний процес може розпочатися через 5 років після смерті особи: вважається, що коли її життя було сповнене християнського подвигу, вона залишатиметься популярною серед вірних впродовж цього часу. Отож, дається часова перерва, аби процес не розпочався на хвили якогось емоційного піднесення.

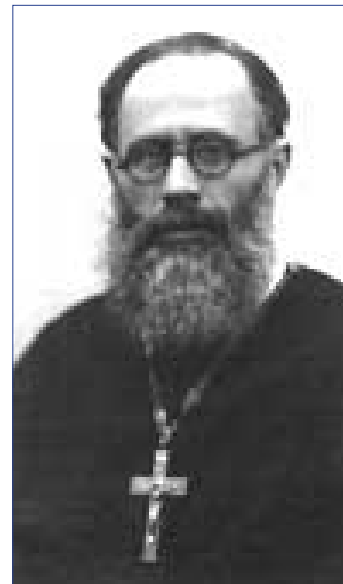
На часі – канонізаційний процес блаженного Чарнецького

У Католицькій Церкві розрізняють поняття беатифікації та канонізації. Якщо людина канонізована – тобто проголошена святою, то її вшанування є обов'язковим для Вселенської Церкви, а почитання особи беатифікованої (проголошеної блаженною) обмежується місцевою Церквою чи навіть містом або монашою спільнотою. Так, 27 мучеників проголошені

блаженними для УГКЦ, але цілком ймовірно, що наступним кроком буде канонізація декого з них. Принаймні, якщо йдеться про найбільш любленого українськими вірними блаж. Миколая Чарнецького, відомого численними зціленнями за його посередництвом.

Для успішного завершення беатифікаційного процесу необхідне чудесне зцілення, яке відбулось за молитвами до цієї людини і було підтверджене фахівцями. Щоправда, у випадку мученицької смерті чудо не вимагається – вважається, що смерть заради Христа достатньо засвідчує святість людини. Натомість, коли особу надалі подають для канонізації, чудо уже необхідне.

Дослідження життєвих доль цих людей – це щоденна рутинна праця. Працівники Постуляції повинні подати до Ватикану збір документів і свідчень, які стверджують про практикування чеснот чи славу мучеництва людини.

Владика Миколай Чарнецький

Для цього необхідно опрацювати архівні матеріали, співставити із свідченнями, написати вичерпну біографію і перекласти основні документи і свідчення італійською мовою. Це – перша частина процесу, яка відбувається у єпархії, де жив і працював Слуга Божий. Під час другої, так званої «римської» частини, фахівці з історії і теологи визначають, чи справді ця людина практикувала у житті християнські чесноти, а її життя було віддане за віру і Католицьку

(Продовження на ст. 27)

Українська Греко-Католицька Церква готується до прослави нових блаженних

(продовження з попередньої сторінки)

Церкву. Опрацювання однієї справи займає кілька місяців. Буває, що бракує свідчень, іноді зринають суперечливі факти, на які потрібно дати чітку відповідь. Свідки переважно старші, їх важко знайти й розговорити – вони досі залякані. А іноді живих свідків уже немає, і тоді справа базується лише на архівних документах.

Інші беатифікаційні процеси в УГКЦ

Поза процесом новомучеників, УГКЦ веде ще кілька окремих беатифікаційних процесів, які стосуються:

— о. Романа Бахталовського — засновника Згромадження Сестер Непорочного Серця Марії Фатімської, який помер у 1985 р.; його процес ведеться шляхом ствердження геройської практики чеснот;

— отця-василіанина Єремії Ломницького — заслуженого церковного діяча, співзасновника Чину Сестер-Служebниць, добре відомого свого

часу серед російських греко-католиків, який помер 1916 р. на засланні;

— о. Кирила Селецького — співзасновника Згромадження Сестер Служebниць та співзасновника сестер св. Йосифа Обручника, про до в ж у в а ч а справи дона Боска у впровадженні не авторитарної педагогіки (помер у 1918 р.).

Також, виглядає, що врешті-решт за вершить ся успіхом триваючий багато десятиліть беатифікаційний процес Митрополита Андрея (Шептицького), що перебуває на римській стадії; існують численні звернення про uzдоровлення за його посередництвом. Нещодавно у Страді Глава УГКЦ Патріарх Святослав висловив сподівання, що до ювілею Митрополита Андрея у 2015 р. відбудеться і його беатифікація. Поза тим, відкрито процес беатифікації кардинала Йосифа (Сліпого).

Це цікаво

Іноді беатифікаційні чи канонізаційні процеси затягуються на десятиліття, а то й на століття. Буває, що Слуга Божий (як от Митрополит Андрей (Шептицький)) залишив велику наукову чи богословську спадщину, яку треба ретельно опрацювати й дослідити, чи немає розбіжностей із навчанням Католицької Церкви. Так, єпископ Йосафат Кунцевич, замучений у 1623 р. і беатифікований одразу через 20 років, святим був проголошений аж через два століття. А великого гуманіста епохи Відродження Томаса Мора Католицька Церква канонізувала аж через чотириста років після страти, визнавши покровителем політиків та юристів.

Є у Католицькій Церкві святі діти. Зокрема, це Домінік Савіо, який прославився християнськими чеснотами і визнаний заступником вагітних жінок, та мучениця Марія Горетті, яка у 12-літньому віці стала жертвою жорстокого згвалтування. Перед смертю вона простила

свого кривдника, який згодом розкався і після 30 років ув'язнення став монахом. Св. Марія Горетті є покровителькою дів та жертв згвалтування.

У II тисячолітті Церква вперше перейшла п'ятирічний рубіж після смерті людини, необхідний для розпочаття беатифікаційного процесу — у випадку уже блаженних Матері Терези із Калькутти та Івана Павла II. Їхні беатифікаційні процеси були найкоротшими.

А чи не найдраматичніший і найцікавіший беатифікаційний процес останніх часів стосувався падре Піо, монаха-капуцина, стигматика, який викликав в одних обожнювання, в інших — недовіру й відверте глузування. Втім, святість падре Піо підтверджується й досі — його моцї нетлінні, а за молитвами до нього діється багато чудес.

<http://risu.org.ua>

«Якщо Бог є світлом, то світлом життя є віра в Бога», - Блаженніший Святослав у Зарваниці

14.07.13

Про це сказав Глава УГКЦ у ніч проти 14 липня після багатотисячного походу вірних зі свічками до монумента Матері Божої у місці її об'явлення. «За допомогою віри ми єднаємося із живим та вічним Богом, ми ним просвічуємося, стаємо його світлом, носіями Божественного проміння».

Першоієрарх закликав свідчити свою віру вчинками, а відтак піднести вгору свічки: «Світимо нашою вірою, не блукаймо в темряві, просвічуймо сьогодні наші родини, нашу Батьківщину - усіх тих людей, які є поруч». Опісля попросив кожного придивитися до своєї свічки та пригадати тих людей, від яких одержали віру в Бога. «Пригляньмося добре до наших світильників, бо сьогодні є наша відповідальність, щоб, боронь Боже, в наших руках, у нашому житті це світло віри не загасло. Пригляньмося добре до того світла, яке повинні носити в собі».

Оскільки цього року проща до Зарваниці присвячена Року віри та збіглася із 1025-річчям Хрещення України-Русі, Блаженніший говорив про важливість події Хрещення, як часу просвічення нашого народу. «Будьте віруючими, будьте християнами в тому часі, в якому Господь Бог передав нам той найбільший скарб нашого народу. Бо саме християнська віра була цією внутрішньою життєвою силою нашого народу понад 1000 років».

Глава УГКЦ закликав передати світло своєї віри дітям, друзям та ближнім, «щоб ця естафета мала продовження». «Саме нас Господь посилає, щоби просвітили їхню темряву... щоб "народ, який сидів у темряві", побачив світло саме через нашу Церкву».

Похід зі свічками розпочався біля парафіяльного храму Зарваниці, де перебуває ікона Матері Божої Зарваницької. Після Літургії, яку очолив владика Дмитро (Григорак), єпарх Буцацький, вірні центральною вулицею села несли свічки та в супроводі оркестру співали пісню «Із Києва міста». Відтак на чудотворному місці вдарили дзвони, а прочани наблизилися до монумента, де Верховний Архієпископ спільно з єпископами та священиками розпочав молебень до Матері Божої.

Прес-служба архієпархії

<http://www.ugcc.org.ua>

Друга Церковна Заповідь Участь у Службі Божій

„Господь є в своїм святім храмі, нехай мовчить перед ним ціла земля“ (Авак. 2, 20).

Друга церковна заповідь звучить так: В неділі і свята в Службі Божій участь брати. Служба Божа є найважливішим богослуженням, тому що в ній сам Ісус Христос жертвується своєму небесному Отцеві і безкровним способом відновлює хресну жертву. Далі, Служба Божа також є найкориснішим богослуженням, тому що особливо завдяки їй ми користуємося з плодів хресної смерті Ісуса та отримуємо обильні благословення для душі та тіла, тому Святе Письмо виразно говорить, що християни вже в апостольських часах сходилися в неділю на Службу Богу (Діяння 20, 7). І Церква не запровадила нічого нового, коли під гріхом зобов'язує вірних (які вже дійшли до вживання розуму) в неділі й свята брати участь в Службі Божій, хіба що від того їх звільняє якась поважна причина. Отже, в усі неділі та в обов'язкові свята ми зобов'язані брати участь у Службі Божій. Друга церковна заповідь накладає на нас, християн, двоякий обов'язок, а саме: участь та побожне вислухання Служби Божої.

Ми зобов'язані в неділі й свята вислухати цілу Службу Божу, а це означає – від початку і до кінця. Нам не дозволено опустити жодної її частини, з власної вини, з легковажності, або задля вигоди чи користолюбності. Служба Божа це велична, прекрасно впорядкована цілість, тому неможливо вважати її поодинокі частини повною „недільною жертвою“. Хто, отже, запізнюється на Службу Божу з легковажності, задля вигоди і т. д., тому що можливо вже з дому виходить запізно, або затримується в дорозі, як рівнож і хто опускає її початок без поважної причини, або хто легкодушно відходить перед кінцем Служби Божої, той не вислухає цілої Служби Божої і грішить проти другої церковної заповіді. Очевидно, що є справедливі поважі причини, наприклад негода, важка дорога, занедужання, непередбачені перепони і т. д., коротше кажучи все, що серед звичайних обставин допускає оправдання. Дуже сумно, коли християни, знаючи сталу годину богослуження, систематично запізнюються, коли приходять на читання Євангелії або й пізніше, або коли виходять з церкви відразу після освячення чи після Св. Причастя. Отже, короткий час богослуження їм видається вже за довгий. Бог дав нам шість днів в тиждень на наші дочасні турботи, а сьомий день, точніше тільки декілька годин у цей день, Він вимагає для себе; але дехто й цього йому не дає. За кожен службу належить зарплата. Як може таке богослуження заслужити вічну зарплату! „Хто скупко сіє, скупко буде жати; хто ж щедро сіє, той щедро жатиме“ (2 Кор. 9, 6).

Дехто приходять на богослуження, але не входять до церкви, а стоїть перед церковними дверми, біля дзвіниці, на цвинтарі, і там розмовляє, жартує — хіба це богослуження, вислухання Служби Божої? Чи це не є богохульством, образою Бога?

Про Св. Івана Милостивого оповідають, що одного дня після читання Євангелія він вийшов з церкви, сів серед людей, які балакали під церквою і сказав: „Мої діти, пастир мусить бути біля овець; увійдете до середини, то і я піду з вами; лишитесь тут, то і я лишуся“. Чи не потрібно так зробити подекуди також і в наші часи?

Що ж сказати про тих християн, які майже завжди пропускають Службу Божу? Багато ж є тих, що про них я часто говорив вам та й тепер з плачем говорю, які поводяться як вороги Христового хреста. Їхній кінець - погибель, їхній бог - черево, їхня слава - у їхній ганьбі, вони думають тільки про земні речі“ (Фил. 3, 18-19).

Послання Блаженнішого Святослава до вірних Української Греко-Католицької Церкви та всіх людей доброї волі з нагоди відзначення Тисячодвадцятип'ятиріччя Хрещення Русі-України

Дорогі брати і сестри!

Ми, український народ, громадяни, які належать до різних конфесій, святкуємо пам'ять дарування нам світла єдиної Христової віри. Цим відзначенням вшановуємо великі Божі діла, які сталися на нашій землі 1025 років тому. Тоді за сприяння святого рівноапостольного князя Володимира у водах Дніпра-Славутича охрестилися наші предки. Діянням благодаті Святого Духа, котрий «ширяв над водами», Бог-Отець усиновив український народ, назвавши його своїм «сином улюбленим» і повів у майбутнє, як колись провадив Божий народ Старого Завіту до Обіцяної землі.

Історія Русі-України вчить нас, що саме український народ є тим новим Христовим людом, який зродився у хрещальних водах Дніпра. Це про нас молився в день Хрещення киян, час Нового Сотворення цього народу, князь Володимир, кажучи: «Христе-Боже, що сотворив небо і землю!

Споглянь на нових людей цих і дай їм, Господи, пізнати Тебе, істинного Бога, як пізнали Тебе християнські країни. Утверди в них правильну й непохитну віру і мені поможи, Господи, проти диявола, щоб переміг я хитрощі його, надіючись на Тебе і Твою силу».

І тепер, гортаючи сторінки історії та роздумуючи у світлі віри надтим, як дивно і владно Господь провадив наш народ крізь різного роду випробування і досвіди аж донині, можемо впевнено сказати, переспівуючи українського поета: народ наш є, народ наш завжди буде, ніхто не поневолить наш народ. За всі ці благодіяння, що їх Господь так щедро виливав і надалі виливає на наш люд, Йому від нас належить «слава, честь і поклоніння, нині, і повсякчас, і навіки вічні».

Хрещення у водах Дніпра, подібно до Ісусового Хрещення в Йордані, знаменувало новий етап духовного зростання нашого народу у світлі науки Христа: Він став для нас

«Дорогою, Правдою і Життям» (пор. Ів. 14, 6). Ця подія зумовила також великий цивілізаційний поступ нашого народу, який увійшов у коло європейських християнських народів.

Як Богоявленню на Йордані передувало Різдво Божого Сина і Його приховане життя в Назареті, так і Богоявленню на Дніпрі передувала кількасотлітня історія прищеплення християнства та його непомітного, але впевненого зростання на нашій землі. Першими сіячами Слова Божого були святий Андрій Первозванний, Христовий апостол, і святий Климент, Папа Римський. Засіяне ними плекали святі рівноапостольні Кирило і Methodій, просвітителі слов'ян. Отже, величний акт 988 року не започаткував, а увінчав наш шлях назустріч Христові. Київ став центром нашої Церкви, як колись Єрусалим – центром Церкви апостолів, тож не випадково християнство на

наших землях названо «київським». Наш народ і його держава є спадкоємцями християнської цивілізації Київської Русі-України, що була свого часу однією з найбільш могутніх і культурних країн Європи.

Хрещення стало «весною нашого народу», сповнюючи національний організм духом воскреслого Тіла Христового. Наші предки, немов зі сну, прокинулися з неволі рабів гріха до свободи дітей Божих (пор. Рим. 8, 21). Будучи охрещеними «в ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа», вони стали «одним Божим народом на київських горах», об'єднаним в єдиній, святий, соборній і апостольській Церкві. Тому наша Церква-мучениця є прямою спадкоємицею Церкви Володимирівого Хрещення, що зуміла протягом історії зберегти спадок неподіленого християнства першого тисячоліття та була, є і завжди буде душею нашого народу.

(Продовження на ст. 31)

Послання Блаженнішого Святослава

(продовження з попередньої сторінки)

Зрікшись диявола і всієї його гордині в хрещальних обітах, наші предки з'єдналися з Христом і одне з одним. В основу свого національного і державного буття вони поклали Божий Закон, який сформував моральні підстави княжої та вічевої влад, законодавства «Руської правди». Божа Премудрість засяяла на київських горах, збудувавши собі дім у храмі Святої Софії в стольному Києві та проявивши свою благодатну дію в подвижницькому житті преподобних Антонія і Теодосія та інших киево-печерських чудотворців, а відтак – тисяч святих і праведних, що їх дала українська земля аж до новомучеників ХХ століття. Так поступово будувався на нашій землі християнський український світ, а Лик Христа «печаттю дару Святого Духа» викарбувався на гранях національної культури.

Нині, відзначаючи 1025-ту річницю Хрещення, нам потрібно пригадати і знову відновити хрещальні обіти. Їхній сенс залишається незмінним – скинути

зі себе будь-які узи рабства, ще від праотця Адама накладені на людський рід дияволом, і вдягти хрещальний одяг Свободи і Любові, який є сяючими шатами воскреслого Христа. Адже «Христос нас на те визволив, щоб ми були вільні. Тож стійте і під ярмо рабства не піддавайтеся знову» (Гал. 5, 1). Відректися від диявола сьогодні – це, передусім, позбутися духовного поневолення з боку згубних пристрастей і злих нахилів, які атакують людське серце та, отримавши доступ до нього (серця. – Авт.), перетворюють його на джерело беззаконня і несправедливості, що занечищує всі виміри буття: особистий, родинний, суспільний, культурний, економічний та політичний. Натомість з'єднатися з Христом – це єдиними устами і єдиним серцем визнати віру наших предків, виражену в «єдиному Хрещенні на відпущення гріхів». З'єднатися з Христом – це бути членом Його Тіла, тобто Церкви, і вірити, що в Ісусі ми вже одна Київська Церква і один український народ, як на рідній землі, так і на

поселеннях.

Задля відновлення нашої вірності Христові як єдиному «Джерелу відродження українського народу» та задля утвердження нашої церковної і національної єдності доручаю кожному вірному і всім нашим парафіяльним спільнотам урочисто відновити хрещальні обіти в день Святого Володимира (у неділю, 27 липня, після Божественної Літургії). Запрошую також на загальноцерковну прощу до Києва 17–18 серпня цього року. Разом із єпископами нашого Синоду ми освяtimo воду в Дніпрі і нею окропимо новоспоруджений Патріарший собор Воскресіння Христового. Передаючи цей Собор для служіння київській громаді і всій Церкві, уже тепер хочу щиро подякувати всім фундаторам, жертводавцям та добродійцям, молитвами, коштами і працею яких постала ця чудова святиня. Вона не тільки прикрасить древній Київ, а й назавжди залишиться рукотворним

пам'ятником 1025-річчя християнства на українських землях.

Прикликаю на всіх, за молитвами святого рівноапостольного князя Володимира та всіх святих і праведних української землі, благословення всемогутнього Бога - Отця, і Сина і Святого Духа!

+ СВЯТОСЛАВ,
Верховний Архієпископ
Кієво-Галицький
Української Греко-
Католицької Церкви

Дано в Києві, при
Патріаршому
соборі Воскресіння
Христового,
22 липня 2013 року
Божого

Програма прощі до Патріаршого собору Воскресіння Христового УГКЦ

Як ми повідомляли, 17-18 серпня 2013 року з нагоди 1025-ліття Хрещення України-Русі відбудеться Міжнародна всецерковна проща та освячення Патріаршого собору Воскресіння Христового у Києві.

Програма прощі до Патріаршого собору Воскресіння Христового УГКЦ

16.08.2013 р. Б., п'ятниця

Експерсії Києвом, Центральною та Східною Україною

14-00 – Початок реєстрації прочан*

18-00 – Вечірня

19-00 – Відкриття виставок «Патріарх Йосиф Сліпий» та «Папа і Україна» (Крипта Патріаршого собору)

17.08.2013 р. Б., субота

06-00 – Реєстрація прочан

08-00 – Божественна Літургія

10-00 – Всеукраїнський з'їзд спільнот «Матері в молитві» (Міжнародний виставковий центр)

10-30 – Освітній форум «Християнські цінності в освіті. Виклики та перспективи» (Міжнародний виставковий центр)

12-30 – Свята Літургія спільнот «Матері в молитві» (Храм Благовіщення Богородиці)

15-00 – Молебень до св. рівноап. князя Володимира (Володимирська гірка)

18-00 – Всенічна з Чином освячення Патріаршого собору

23-00 – Нічні чужання

18.08.2013 р. Б., неділя**

06-00 – Реєстрація прочан

08-30 – Урочистий процесійний хід. Архиєрейська Божественна Літургія. Довершення Чину освячення Патріаршого собору. Віднова хресних обітів. Чин освячення води на Дніпрі.

13-00 – Духовно-мистецька програма (Подіум біля Патріаршого собору).

14-00 – Благодійний бенкет (Виставковий центр –Павільйон І-А)**.

18-00 – Всенічна (Патріарший собор Воскресіння Христового)

19-00 – Урочиста академія у Національному палаці мистецтв «Україна»***.

19.08.2013 р. Б., понеділок (Преображення ГНІХ)

07-30 – Божественна Літургія. Посвячення фруктів.

09-00 – Архиєрейська Божественна Літургія. Посвячення фруктів.

11-00 – Божественна Літургія. Посвячення фруктів.

* Реєстрація є **ОБОВ'ЯЗКОВОЮ** і дозволяє брати участь у всіх заходах Прощі, доступ до залів виставкового центру для ночівлі (власний каримат і спальник). Реєстрація на Прощу тут.

Отримання базового реєстраційного пакету (наплічник, молитовник-пам'ятка, пропускний бейдж, буклет з програмою та схемою території, мапа Києва) – вартість 30 грн.

** Упродовж неділі: ярмарок творів майстрів народного мистецтва, виставки «Патріарх Йосиф Сліпий» та «Папа і Україна», експерсії Києвом

*** Квитки на благодійний бенкет можна придбати за контактами: (044) 279 1920, (096) 330 9679, info@pilgrimage.org.ua - (вартість 800 грн// 100 USD) та в парафіях м. Києва.

**** Квитки на Урочисту академію можна придбати за контактами: (044) 279 1920, (096) 330 9679, info@pilgrimage.org.ua - (вартість від 50 до 500 грн) та в парафіях м. Києва.

<http://www.ugcc.org.ua>

Патріарх Святослав (Шевчук) закликав греко-католиків відновити хрещальні обіти

25 липня 2013

Патріарх Святослав закликав вірян урочисто відновити хрещальні обіти в день Святого Володимира у неділю, 28 липня, після Божественної Літургії.

Про це йдеться у Посланні першоєрарха з нагоди відзначення 1025-ліття Хрещення Руси-України. «Нині, відзначаючи 1025-ту річницю Хрещення, нам потрібно пригадати і знову відновити хрещальні обіти. Їхній сенс залишається незмінним – скинути зі себе

будь-які узи рабства, ще від праотця Адама накладені на людський рід дияволом, і вдягти хрещальний одяг Свободи і Любові, який є сяючими шатами воскреслого Христа», - цитує послання Департамент інформації УГКЦ.

«Задля відновлення нашої вірності Христові як єдиному «Джерелу відродження українського народу» та задля утвердження нашої церковної і національної єдності доручаю кожному вірному і всім нашим парафіяльним спільнотам урочисто відновити хрещальні обіти в день Святого Володимира (у

неділю, 28 липня, після Божественної Літургії), - звернувся із закликом до греко-католиків Патріарх Святослав.

Глава УГКЦ також запросив вірян взяти участь у загальноцерковній прощі до Києва 17-18 серпня цього року.

«Разом із єпископами нашого Синоду ми освяtimo воду в Дніпрі і нею окропимо новоспоруджений Патріарший собор Воскресіння Христового. Передаючи цей Собор для служіння київській громаді і всій Церкві, уже тепер хочу щиро подякувати всім фундаторам,

жертводавцям та добродійцям, молитвами, коштами і працею яких постала ця чудова святиня. Вона не тільки прикрасить древній Київ, а й назавжди залишиться рукотворним пам'ятником 1025-річчя християнства на українських землях.

Прикликаю на всіх, за молитвами святого рівноапостольного князя Володимира та всіх святих і праведних української землі, благословення всемогутнього Бога - Отця, і Сина, і Святого Духа!»

<http://risu.org.ua>

Editorial and Business Office:

827 N. Franklin St.
Philadelphia, PA 19123

Telephone: (215) 627-0143

E-mail: theway@ukrarcheparchy.us

Established 1939

Online: <http://www.ukrarcheparchy.us>

Blog: <http://www.thewayukrainian.blogspot.com>

Facebook: <http://www.facebook.com/pages/Archeprarchy-of-Philadelphia/197564070297001>

YouTube Channel: <http://www.youtube.com/user/thewayukrainian>

THE WAY Staff

Very Rev. Archpriest John Fields, Director of Communication;

Ms. Teresa Siwak, Editor;

Rev. Ihor Royik, Assistant Editor

Articles and photos proposed for publication should be in the Editor's office at least two weeks before requested date of publication. For advance notice of the upcoming events, kindly send one month in advance. All articles must be submitted in both English and Ukrainian languages, THE WAY will not translate proposed articles. All materials submitted to THE WAY become the property of THE WAY.